

32003L0087

L 275/32

URADNI LIST EVROPSKE UNIJE

25.10.2003

**DIREKTIVA 2003/87/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA
z dne 13. oktobra 2003**

o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 175(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽²⁾,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽³⁾,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽⁴⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Zelena knjiga o trgovanju z emisijami toplogrednih plinov v Evropski uniji je sprožila razprave po vsej Evropi o primernosti in možnem delovanju trgovanja z emisijami toplogrednih plinov v Evropski uniji. Evropski program o spremembi podnebja je prek procesa sodelovanja različnih interesnih skupin upošteval politike in ukrepe Skupnosti, vključno s sistemom trgovanja s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti (sistem Skupnosti), ki temelji na Zeleni knjigi. Svet je v svojih sklepih z dne 8. marca 2001 priznal posebno pomembnost Evropskega programa o spremembi podnebja in dela na podlagi Zelene knjige ter poudaril, da je nujno potrebno ukrepanje na ravni Skupnosti.
- (2) Šesti okoljski akcijski program Skupnosti, ustanovljen z Odločbo št. 1600/2002/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾, določa spremembo podnebja kot prednostno področje ukrepanja in predvideva vzpostavitev sistema trgovanja z emisijami na ravni Skupnosti do leta 2005. Program priznava, da je Skupnost zavezana v obdobju od 2008 do 2012 doseči 8 % zmanjšanje emisij toplogrednih

plinov glede na ravni iz leta 1990 in da bo treba dolgoročno zmanjšati globalne emisije toplogrednih plinov za približno 70 % glede na ravni iz leta 1990.

- (3) Končni cilj Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja, odobrene s Sklepom Sveta 94/69/ES z dne 15. decembra 1993 o sklenitvi Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja ⁽⁶⁾, je doseči ustalitev koncentracij toplogrednih plinov v ozračju na takšni ravni, ki bo preprečila nevarno antropogeno poseganje v podnebni sistem.
- (4) Ko bo začel veljati Kjotski protokol, odobren z Odločbo Sveta 2002/358/ES z dne 25. aprila 2002 o odobritvi Kjotskega protokola k Okvirni konvenciji Združenih narodov o spremembi podnebja v imenu Evropske skupnosti in skupnega izpolnjevanja iz njega izhajajočih obveznosti ⁽⁷⁾, bo obvezal Skupnost in njene države članice, da v obdobju od 2008 do 2012 zmanjšajo svoje skupne antropogene emisije toplogrednih plinov iz Priloge A k Protokolu za 8 % glede na ravni iz leta 1990.
- (5) Skupnost in njene države članice so se dogovorile, da bodo svojo obveznost zmanjšati antropogene emisije toplogrednih plinov po Kjotskem protokolu izpolnile skupaj, v skladu z Odločbo 2002/358/ES. Cilj te direktive je prispevati k učinkovitejšemu izpolnjevanju obveznosti Evropske skupnosti in njenih držav članic prek učinkovitega evropskega trga s pravicami do emisije toplogrednih plinov ob čim manjšem zmanjšanju gospodarskega razvoja in zaposlovanja.
- (6) Odločba Sveta 93/389/EGS z dne 24. junija 1993 o mehanizmu za spremljanje emisij CO₂ in drugih toplogrednih plinov v Skupnosti ⁽⁸⁾ je vzpostavila mehanizem za spremljanje emisij toplogrednih plinov in ocenjevanje napredka pri izpolnjevanju obveznosti v zvezi s temi emisijami. Ta mehanizem bo državam članicam pomagal določiti skupno količino pravic do emisije toplogrednih plinov za dodelitev.
- (7) Potrebne so določbe Skupnosti o dodelitvi pravic v državah članicah za lažje ohranjanje celovitosti notranjega trga in preprečevanje izkrivljanja konkurence.

⁽¹⁾ UL C 75 E, 26.3.2002, str. 33.

⁽²⁾ UL C 221, 17.9.2002, str. 27.

⁽³⁾ UL C 192, 12.8.2002, str. 59.

⁽⁴⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 10. oktobra 2002 (še ni objavljeno v Uradnem listu), Skupno stališče Sveta z dne 18. marca 2003 (UL C 125 E, 27.5.2003, str. 72), Sklep Evropskega parlamenta z dne 2. julija 2003 (še ni objavljen v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 22. julija 2003.

⁽⁵⁾ UL L 242, 10.9.2002, str. 1.

⁽⁶⁾ UL L 33, 7.2.1994, str. 11.

⁽⁷⁾ UL L 130, 15.5.2002, str. 1.

⁽⁸⁾ UL L 167, 9.7.1993, str. 31. Odločba, kakor je bila spremenjena z Odločbo 1999/296/ES (UL L 117, 5.5.1999, str. 35).

- (8) Pri dodelitvi pravic morajo države članice upoštevati zmožnost dejavnosti industrijskih procesov, da zmanjšajo emisije.
- (9) Države članice lahko predvidijo, da bodo dodelile pravice, veljavne za pet let z začetkom leta 2008, le osebam za ukinitev pravic, ki ustrezajo količini, za katero so te osebe zmanjšale emisije na svojem nacionalnem ozemlju v triletnem obdobju z začetkom v letu 2005.
- (10) Od navedenega petletnega obdobja bodo prenosi pravic na drugo državo članico povezani z ustreznimi prilagoditvami po Kjotskem protokolu dodeljenih količin.
- (11) Države članice morajo zagotoviti, da imajo upravljavci določenih dejavnosti dovoljenje za emisije toplogrednih plinov ter da spremljajo svoje emisije toplogrednih plinov, določenih za te dejavnosti, in o njih poročajo.
- (12) Države članice morajo določiti pravila za sankcije za kršitve te direktive in zagotoviti njihovo izvajanje. Te sankcije morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
- (13) Za zagotavljanje preglednosti mora imeti javnost dostop do informacij o dodelitvi pravic in do poročil o spremljanju emisij, ki so le predmet omejitev, predvidenih v Direktivi 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do informacij o okolju ⁽¹⁾.
- (14) Države članice morajo predložiti poročilo o izvajanju te direktive, pripravljeno na podlagi Direktive Sveta 91/692/EGS z dne 23. decembra 1991 o standardiziranju in racionaliziranju poročil o izvajanju določenih direktiv, ki se nanašajo na okolje ⁽²⁾.
- (15) Vključitev dodatnih naprav v sistem Skupnosti mora biti v skladu z določbami te direktive, s čimer so v sistem Skupnosti lahko vključene emisije drugih toplogrednih plinov poleg ogljikovega dioksida, med drugim iz industrije aluminija in kemične industrije.
- (16) Ta direktiva ne sme nobeni državi članici preprečiti, da bi ohranila ali vzpostavila nacionalne sisteme trgovanja za ureditev emisij toplogrednih plinov iz dejavnosti, ki niso našteje v Prilogi I ali vključene v sistem Skupnosti, ali iz naprav, ki so začasno izključene iz sistema Skupnosti.
- (17) Države članice kot pogodbenice Kjotskega protokola lahko sodelujejo pri mednarodnem trgovanju z emisijami s katero koli drugo pogodbenico, vključeno v Prilogo B k Protokolu.
- (18) Povezovanje sistema Skupnosti s sistemi trgovanja z emisijami toplogrednih plinov v tretjih državah bo povečalo stroškovno učinkovitost doseganja ciljev zmanjšanja emisij v Skupnosti, določenih v Odločbi 2002/358/ES o skupnem izpolnjevanju obveznosti.
- (19) Projektno osnovani mehanizmi, ki vključujejo Skupno izvajanje (JI) in Mehanizem čistega razvoja (CDM), so pomembni za doseganje ciljev zmanjšati globalne emisije toplogrednih plinov in povečati stroškovno učinkovito delovanje sistema Skupnosti. V skladu z ustreznimi določbami Kjotskega protokola in Marakeškega sporazuma mora uporaba mehanizmov dopolnjevati nacionalne ukrepe in tako bodo nacionalni ukrepi predstavljali znatni del prizadevanj.
- (20) Ta direktiva bo spodbujala uporabo energetske učinkovitosti tehnologij, vključno s tehnologijo sočasne proizvodnje toplote in električne energije, ki proizvede manj emisij na enoto izhodne moči, medtem ko bo prihodnja direktiva Evropskega parlamenta in Sveta o spodbujanju soproizvodnje na podlagi povpraševanja po uporabni toploti na notranjem trgu energije spodbujala predvsem tehnologijo sočasne proizvodnje toplote in električne energije.
- (21) Direktiva Sveta 96/61/ES z dne 24. septembra 1996 o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja ⁽³⁾ vzpostavlja splošni okvir za preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja, na podlagi katerega se lahko izdajajo dovoljenja za emisije toplogrednih plinov. Direktivo 96/61/ES je treba spremeniti, da se zagotovi, da se mejne vrednosti emisij ne določijo za neposredne emisije toplogrednih plinov iz naprave, za katero velja ta direktiva, in da se države članice lahko odločijo, da ne bodo naložile zahtev glede energetske učinkovitosti za kurilne naprave ali druge naprave, ki izpuščajo ogljikov dioksid na lokaciji, brez poseganja v vse druge zahteve na podlagi Direktive 96/61/ES.
- (22) Ta direktiva je združljiva z Okvirmo konvencijo Združenih narodov o spremembi podnebja in Kjotskim protokolom. Treba jo je pregledati glede na razvojne dosežke na tem področju ter upoštevati izkušnje pri njenem izvajanju in dosežen napredek pri spremljanju emisij toplogrednih plinov.

⁽¹⁾ UL L 41, 14.2.2003, str. 26.

⁽²⁾ UL L 377, 31.12.1991, str. 48.

⁽³⁾ UL L 257, 10.10.1996, str. 26.

- (23) Trgovanje s pravicami do emisij toplogrednih plinov mora biti del celovitega in skladnega paketa politik in ukrepov, ki jih izvajajo države članice na ravni Skupnosti. Brez poseganja v izvajanje členov 87 in 88 Pogodbe države članice lahko upoštevajo posledice regulatorne, fiskalne ali druge politike, ki si prizadeva za iste cilje, kadar so dejavnosti zajete v sistemu Skupnosti. Pregled Direktive mora upoštevati, v kolikšni meri so bili ti cilji doseženi.
- (24) Izterjava davkov lahko v okviru nacionalne politike predstavlja instrument za omejevanje emisij iz začasno izključenih naprav.
- (25) Politike in ukrepe je treba izvajati na ravni države članice in Skupnosti v vseh sektorjih gospodarstva Evropske unije, ne le v industriji in energetiki, da bi se emisije znatno zmanjšale. Komisija mora upoštevati zlasti politike in ukrepe na ravni Skupnosti, da bo sektor prometa znatno pripomogel k izpolnjevanju obveznosti Skupnosti in njenih držav članic v zvezi s spremembo podnebja po Kjotskem protokolu.
- (26) Ne glede na večstranski potencial tržno osnovanih mehanizmov, mora strategija Evropske unije za ublažitev sprememb podnebja temeljiti na ravnotežju med sistemom Skupnosti in drugimi vrstami ukrepov Skupnosti, nacionalnih in mednarodnih ukrepov.
- (27) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana zlasti v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah.
- (28) Ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive, je treba sprejeti skladno s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽¹⁾.
- (29) Ker meril (1), (5) in (7) iz Priloge III ni mogoče spremeniti v postopku komitologije, se smejo spremembe glede obdobja po letu 2012 sprejeti le s postopkom soodločanja.
- (30) Ker cilja predlaganih ukrepov – vzpostavitev sistema Skupnosti – ni mogoče zadovoljivo doseči s posamičnim ukrepanjem držav članic in ga je torej glede na obseg in učinke predlaganih ukrepov lažje doseči na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tega, kar je potrebno za doseg navedenega cilja –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Predmet

Ta direktiva vzpostavlja sistem trgovanja s pravicami do emisij toplogrednih plinov v Skupnosti (v nadaljnjem besedilu „sistem Skupnosti“), da bi pospešila zmanjšanje emisij toplogrednih plinov na stroškovno in ekonomsko učinkovit način.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za emisije iz dejavnosti, naštetih v Prilogi I, in toplogredne pline, našete v Prilogi II.
2. Ta direktiva se uporablja brez poseganja v kakršne koli zahteve na podlagi Direktive 96/61/ES.

Člen 3

Opredelitve pojmov

V tej direktivi izraz:

- (a) „pravica“ pomeni pravico do emisij ene tone ekvivalenta ogljikovega dioksida v določenem obdobju ter velja le za namene izpolnjevanja zahtev te direktive in je prenosljiva v skladu z določbami te direktive;
- (b) „emisije“ pomeni izpust toplogrednih plinov v ozračje iz virov v napravi;
- (c) „toplogredni plini“ pomeni pline, navedene v Prilogi II;
- (d) „dovoljenje za emisije toplogrednih plinov“ pomeni dovoljenje, izdano v skladu s členoma 5 in 6;
- (e) „naprava“ pomeni nepremično tehnično enoto, kjer poteka ena ali več dejavnosti, ki so navedene v Prilogi I, in katere koli z njimi neposredno povezane dejavnosti, ki so tehnično povezane z dejavnostmi, ki se izvajajo na tem mestu in bi lahko vplivale na emisije in onesnaževanje okolja;
- (f) „upravljaavec“ pomeni vsako osebo, ki upravlja ali nadzoruje napravo ali na katero je bilo, če je to predvideno v nacionalni zakonodaji, preneseno odločilno gospodarsko razpolaganje v zvezi s tehničnim delovanjem naprave;
- (g) „oseba“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo;

⁽¹⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

- (h) „nov udeleženec“ pomeni vsako napravo, ki izvaja eno ali več dejavnosti iz Priloge I in je po obvestilu Komisiji o nacionalnem načrtu razdelitve pravic pridobila dovoljenje za emisije toplogrednih plinov ali posodobitev svojega dovoljenja za emisije toplogrednih plinov zaradi spremembe v vrsti ali delovanju naprave ali njene razširitve;
- (i) „javnost“ pomeni eno ali več oseb ter, v skladu z nacionalno zakonodajo ali prakso, združenja, organizacije ali skupine oseb;
- (j) „tona ekvivalenta ogljikovega dioksida“ pomeni eno metrično tono ogljikovega dioksida (CO₂) ali količino katerega koli drugega toplogrednega plina iz Priloge II, ki ima enak potencial segrevanja ozračja.

Člen 4

Dovoljenja za emisije toplogrednih plinov

Države članice zagotovijo, da od 1. januarja 2005 nobena naprava ne izvaja nobene dejavnosti iz Priloge I, ki povzroča emisije, določene za to dejavnost, razen če ima njegov upravljavec dovoljenje za emisijo toplogrednih plinov, ki ga je izdal pristojni organ v skladu s členoma 5 in 6, ali če je naprava začasno izključena iz sistema Skupnosti na podlagi člena 27.

Člen 5

Vloge za dovoljenja za emisije toplogrednih plinov

Vloga pristojnemu organu za dovoljenje za emisije toplogrednih plinov vsebuje opis:

- (a) naprave in njenih dejavnosti, vključno z uporabljanjo tehnologijo;
- (b) surovin in drugih snovi, katerih uporaba bo verjetno povzročila emisije plinov iz Priloge I;
- (c) virov emisij plinov, navedenih v Prilogi I, iz naprave; in
- (d) ukrepov, načrtovanih za spremljanje emisij in poročanje o njih v skladu s smernicami, sprejetimi na podlagi člena 14.

Vloga vsebuje tudi netehnični povzetek podatkov iz prvega pododstavka.

Člen 6

Pogoji za izdajo in vsebina dovoljenja za emisije toplogrednih plinov

1. Pristojni organ izda dovoljenje za emisije toplogrednih plinov, s katerim se dovoli izpuščanje toplogrednih plinov iz celotne naprave ali njenega dela, če mu je bilo zadovoljivo dokazano, da je upravljavec zmožen spremljati emisije in o njih poročati.

Dovoljenje za emisije toplogrednih plinov lahko zajema eno ali več naprav na istem kraju, ki jih upravlja isti upravljavec.

2. Dovoljenja za emisije toplogrednih plinov vsebujejo naslednje:

- (a) ime in naslov upravljavca;
- (b) opis dejavnosti in emisij iz naprave;
- (c) zahteve za spremljanje, skupaj z metodologijo in pogostnostjo;
- (d) zahteve za poročanje; in
- (e) obveznost, da upravljavec naprave v štirih mesecih po koncu koledarskega leta preda količino pravic, ki ustreza skupnim emisijam naprave v koledarskem letu, preverjene v skladu s členom 15.

Člen 7

Spremembe v zvezi z napravami

Upravljavec obvesti pristojni organ o vseh načrtovanih spremembah v vrsti ali delovanju naprave ali njeni razširitvi, zaradi katerih bi bilo morda treba posodobiti dovoljenje za emisije toplogrednih plinov. Kadar je primerno, pristojni organ posodobi dovoljenje. Kadar se spremeni identiteta upravljavca naprave, pristojni organ posodobi dovoljenje, tako da to vsebuje ime in naslov novega upravljavca.

Člen 8

Usklajevanje z Direktivo 96/61/ES

Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev, da so, kadar naprave izvajajo dejavnosti iz Priloge I k Direktivi 96/61/ES, pogoji in postopek za izdajo dovoljenja za emisije toplogrednih plinov usklajeni s tistimi za dovoljenje, predvideno v navedeni direktivi. Zahteve členov 5, 6 in 7 te direktive se lahko vključijo v postopke, predvidene v Direktivi 96/61/ES.

Člen 9

Nacionalni načrt razdelitve pravic

1. Za vsako obdobje iz člena 11(1) in (2) vsaka država članica pripravi nacionalni načrt, v katerem navede skupno količino pravic, ki jih namerava dodeliti za to obdobje, in kako jih namerava dodeliti. Načrt temelji na objektivnih in preglednih merilih, vključno s tistimi iz Priloge III, ob ustreznem upoštevanju pripomb javnosti. Komisija brez poseganja v Pogodbo najpozneje do 31. decembra 2003 pripravi navodilo za uporabo meril iz Priloge III.

Za obdobje iz člena 11(1) se načrt objavi in o njem obvesti Komisijo in druge države članice najpozneje do 31. marca 2004. Za nadaljnja obdobja se načrt objavi in o njem obvesti Komisijo in druge države članice vsaj 18 mesecev pred začetkom zadevnega obdobja.

2. Nacionalni načrti razdelitve pravic se obravnavajo v odboru iz člena 23(1).

3. V treh mesecih od obvestila države članice o nacionalnem načrtu razdelitve pravic v skladu z odstavkom 1 lahko Komisija ta načrt ali katerikoli njegov del zavrne, na podlagi njegove nezdržljivosti z merili iz Priloge III ali s členom 10. Država članica sprejme odločitev po členu 11(1) ali (2) le, če predlagane spremembe sprejme Komisija. Komisija obrazloži vsako odločitev o zavrnitvi.

Člen 10

Metoda dodelitve

Za triletno obdobje od 1. januarja 2005 države članice vsaj 95 % pravic dodelijo brezplačno. Za petletno obdobje od 1. januarja 2008 države članice vsaj 90 % pravic dodelijo brezplačno.

Člen 11

Dodelitev in izdaja pravic

1. Za triletno obdobje od 1. januarja 2005 vsaka država članica odloči o skupni količini pravic, ki jih bo dodelila za to obdobje, in dodelitvi teh pravic upravljavcu posamezne naprave. To odločitev sprejme vsaj tri mesece pred začetkom obdobja na podlagi svojega nacionalnega načrta razdelitve pravic, pripravljenega na podlagi člena 9 in v skladu s členom 10, ob ustreznem upoštevanju pripomb javnosti.

2. Za petletno obdobje od 1. januarja 2008 in vsako nadaljnje petletno obdobje vsaka država članica odloči o skupni količini pravic, ki jih bo dodelila za to obdobje, in začne postopek dodeljevanja teh pravic upravljavcu posamezne naprave. To odločitev sprejme vsaj 12 mesecev pred začetkom zadevnega obdobja na podlagi svojega nacionalnega načrta razdelitve pravic, pripravljenega na podlagi člena 9 in v skladu s členom 10, ob ustreznem upoštevanju pripomb javnosti.

3. Odločitve, sprejete na podlagi odstavka 1 ali 2, morajo biti v skladu z zahtevami Pogodbe, zlasti členov 87 in 88 Pogodbe. Pri odločanju o dodelitvi države članice upoštevajo, da je treba zagotoviti dostop do pravic za nove udeležence.

4. Pristojni organ do 28. februarja vsakega leta obdobja iz odstavka 1 ali 2 izda delež skupne količine pravic.

Člen 12

Prenos, predaja in ukinitev pravic

1. Države članice zagotovijo, da so pravice prenosljive med:

- (a) osebami v Skupnosti;
- (b) osebami v Skupnosti in osebami v tretjih državah, kadar se take pravice priznajo v skladu s postopkom iz člena 25, pri čemer se uporabljajo samo omejitve, ki jih ureja ta direktiva ali so sprejete v skladu s to direktivo.

2. Države članice zagotovijo, da se pravice, ki jih izda pristojni organ druge države članice, priznajo za namene izpolnjevanja obveznosti upravljavca po odstavku 3.

3. Države članice zagotovijo, da vsako leto najpozneje do 30. aprila upravljavec vsake naprave preda število pravic, ki je enako skupnim emisijam iz te naprave v predhodnem koledarskem letu, preverjenim v skladu s členom 15, in da se te pravice nato ukinejo.

4. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev, da bodo pravice ukinjene kadarkoli na zahtevo imetnika.

Člen 13

Veljavnost pravic

1. Pravice veljajo za emisije v obdobju iz člena 11(1) ali (2), za katero so izdane.

2. Štiri mesece po začetku prvega petletnega obdobja iz člena 11(2) pristojni organ ukine pravice, ki ne veljajo več in niso bile predane in ukinjene v skladu s členom 12(3).

Države članice lahko izdajo pravice osebam za tekoče obdobje, da nadomestijo kakršne koli pravice teh oseb, ki so bile ukinjene v skladu s prvim pododstavkom.

3. Štiri mesece po začetku vsakega naslednjega petletnega obdobja iz člena 11(2) pristojni organ ukine pravice, ki ne veljajo več in niso bile predane in ukinjene v skladu s členom 12(3).

Države članice izdajo pravice osebam za tekoče obdobje, da nadomestijo kakršne koli pravice teh oseb, ki so bile ukinjene v skladu s prvim pododstavkom.

Člen 14

Smernice za spremljanje in poročanje v zvezi z emisijami

1. Komisija do 30. septembra 2003 po postopku iz člena 23(2) sprejme smernice za spremljanje in poročanje o emisijah toplogrednih plinov, posebej določenih za dejavnosti iz Priloge I, ki jih povzročajo te dejavnosti. Smernice temeljijo na načelih za spremljanje in poročanje iz Priloge IV.

2. Države članice zagotovijo, da se emisije spremljajo v skladu s smernicami.

3. Države članice zagotovijo, da vsak upravljavec naprave v skladu s smernicami poroča pristojnemu organu o emisijah iz te naprave v vsakem koledarskem letu po koncu tega leta.

Člen 15

Preverjanje

Države članice zagotovijo, da se poročila, ki jih upravljavci predložijo na podlagi člena 14(3), preverijo v skladu z merili iz Priloge V in da je pristojni organ o tem obveščen.

Države članice zagotovijo, da upravljavec, katerega poročilo ni bilo potrjeno kot zadovoljivo v skladu z merili iz Priloge V do 31. marca vsako leto za emisije v predhodnem letu, ne more več prenesti pravic, dokler njegovo poročilo ni potrjeno kot zadovoljivo.

Člen 16

Sankcije

1. Države članice določijo pravila za sankcije za kršitve nacionalnih določb, sprejetih na podlagi te direktive, in z ustreznimi ukrepi zagotovijo, da se ta pravila izvajajo. Predvidene sankcije morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice Komisijo obvestijo o teh določbah najpozneje do 31. decembra 2003 in brez odlašanja tudi o vseh nadaljnjih spremembah, ki vplivajo na te določbe.

2. Države članice zagotovijo objavo imen upravljavcev, ki kršijo zahteve za predajo zadostnega števila pravic v skladu s členom 12(3).

3. Države članice zagotovijo, da je vsak upravljavec, ki do 30. aprila vsakega leta ne preda dovolj pravic, ki pokrivajo njegove emisije v predhodnem letu, dolžan plačati kazen za presežne emisije. Kazen za presežne emisije je 100 EUR za vsako tono ekvivalenta ogljikovega dioksida, izpuščeno iz naprave, za katero upravljavec ni predal pravic. Plačilo kazni za presežne emisije upravljavca ne odveže obveznosti, da preda količino pravic, ki je enaka tem presežnim emisijam, ko preda pravice za naslednje koledarsko leto.

4. V triletnem obdobju od 1. januarja 2005 države članice uporabljajo nižjo kazen za presežne emisije, ki znaša 40 EUR za vsako tono ekvivalenta ogljikovega dioksida, izpuščeno iz naprave, za katero upravljavec ni predal pravic. Plačilo kazni za presežne emisije upravljavca ne odveže obveznosti, da preda količino pravic, ki je enaka tem presežnim emisijam, ko preda pravice za naslednje koledarsko leto.

Člen 17

Dostop do informacij

Odločitve o dodelitvi pravic in poročilih o emisijah, ki so zahtevana v skladu z dovoljenjem za emisije toplogrednih plinov in jih ima pristojni organ, ta organ da na voljo javnosti, ob upoštevanju omejitev iz člena 3(3) in člena 4 Direktive 2003/4/ES.

Člen 18

Pristojni organ

Države članice sprejmejo ustrezno upravno ureditev, vključno z imenovanjem primerne pristojnega organa ali organov, za izvajanje te direktive. Kadar se imenuje več pristojnih organov, je treba njihovo delo na podlagi te direktive usklajevati.

Člen 19

Registri

1. Države članice predvidijo vzpostavitev in vodenje registra, da se zagotovi točno vodenje izdaje, posesti, prenosa in ukinitve pravic. Države članice lahko svoje registre vodijo prek združenega sistema skupaj z eno ali več drugimi državami članicami.

2. Vsaka oseba je lahko imetnik pravice. Register je na voljo javnosti in vsebuje ločene evidence za pravice vsake osebe, kateri in od katere se pravice izdajo ali prenesejo.

3. Za izvajanje te direktive Komisija v skladu s postopkom iz člena 23(2) sprejme uredbo o standardiziranem in zaščitenem sistemu registrov v obliki standardiziranih elektronskih podatkovnih baz, ki vsebujejo splošne podatkovne elemente, za sledenje izdaje, posesti, prenosa in ukinitve pravic, za zagotavljanje javnega dostopa in primerne zaupnosti ter za zagotavljanje, da noben prenos ni nezdržljiv z obveznostmi iz Kjotskega protokola.

Člen 20

Centralni administrator

1. Komisija imenuje centralnega administratorja za vodenje neodvisne evidence transakcij, v katere se zapisujejo izdaje, prenosi in ukinitve pravic.

2. Centralni administrator opravi avtomatizirano preveritev vsake transakcije v registrih prek neodvisne evidence transakcij, s čimer zagotovi, da ni nobenih nepravilnosti pri izdaji, prenosu in ukinitvi pravic.

3. Če se pri avtomatizirani preveritvi odkrijejo nepravilnosti, centralni administrator obvesti zadevno državo članico ali države članice, ki teh transakcij in nobenih nadaljnjih transakcij, povezanih z zadevnimi pravicami, ne registrirajo, dokler se nepravilnosti ne razrešijo.

Člen 21

Poročanje držav članic

1. Države članice vsako leto predložijo Komisiji poročilo o uporabi te direktive. V tem poročilu se posebna pozornost posveti ureditvi dodelitve pravic, delovanju registrov, uporabi smernic za spremljanje in poročanje, preverjanju in zadevam, povezanim s skladnostjo z Direktivo, ter morebitni fiskalni obravnavi pravic. Prvo poročilo se pošlje Komisiji do 30. junija 2005. Poročilo se pripravi na podlagi vprašalnika ali predloge, ki jo oblikuje Komisija v skladu s postopkom, določenim v členu 6 Direktive 91/692/EGS. Vprašalnik ali predloga se pošlje državam članicam vsaj šest mesecev pred rokom za predložitev prvega poročila.

2. Na podlagi poročil iz odstavka 1 Komisija objavi poročilo o uporabi te direktive v treh mesecih od prejema poročil držav članic.

3. Komisija organizira izmenjavo informacij med pristojnimi organi držav članic v zvezi z razvojem na področju dodelitve, delovanja registrov, spremljanja, poročanja, preverjanja in skladnosti.

Člen 22

Spremembe Priloge III

Komisija lahko z izjemo meril (1), (5) in (7) spremeni Prilogo III za obdobje od 2008 do 2012 glede na poročila, predvidena v členu 21, in izkušnje pri uporabi te direktive, v skladu s postopkom iz člena 23(2).

Člen 23

Odbor

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen s členom 8 Odločbe 93/389/EGS.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Obdobje iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES se določi na tri mesece.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

Člen 24

Postopki za enostransko vključitev dodatnih dejavnosti in plinov

1. Od leta 2008 lahko države članice vključijo v trgovanje s pravicami do emisije v skladu s to direktivo dejavnosti, naprave in toplogredne pline, ki niso navedeni v Prilogi I, pod pogojem, da vključitev takih dejavnosti, naprav in toplogrednih plinov odobri Komisija v skladu s postopkom iz člena 23(2), ob upoštevanju vseh ustreznih meril, zlasti učinkov na notranji trg, možna izkrivljanja konkurence, okoljsko celovitost sistema in zanesljivost načrtovanega sistema spremljanja in poročanja.

Od leta 2005 lahko države članice pod enakimi pogoji uporabljajo trgovanje s pravicami do emisije za naprave, ki izvajajo dejavnosti iz Priloge I, pod mejami zmogljivosti, navedenimi v navedeni prilogi.

2. Dodelitve napravam, ki izvajajo take dejavnosti, se določijo v nacionalnem načrtu razdelitve pravic iz člena 9.

3. Komisija lahko na lastno pobudo sprejme ali na zahtevo države članice sprejme smernice za spremljanje in poročanje za emisije iz dejavnosti, naprave in toplogredne pline, ki niso navedeni v Prilogi I, v skladu s postopkom iz člena 23(2), če se spremljanje in poročanje teh emisij lahko izvede z zadostno točnostjo.

4. Če se uvedejo taki ukrepi, pregledi na podlagi člena 30 preuči tudi, ali je treba Prilogo I spremeniti, da se vključijo emisije iz teh dejavnosti usklajeno v vsej Skupnosti.

Člen 25

Povezave z drugimi sistemi trgovanja z emisijami toplogrednih plinov

1. Skleniti je treba sporazume s tretjimi državami iz Priloge B h Kjotskemu protokolu, ki so protokol ratificirale, da se predvidi medsebojno priznavanje pravic med sistemom Skupnosti in drugimi sistemi trgovanja z emisijami toplogrednih plinov, v skladu s pravili iz člena 300 Pogodbe.

2. Kadar se sklene sporazum iz odstavka 1, Komisija pripravi vse potrebne določbe za medsebojno priznavanje pravic po tem sporazumu, v skladu s postopkom iz člena 23(2).

Člen 26

Sprememba Direktive 96/61/ES

V členu 9(3) Direktive 96/61/ES se dodajo naslednji pododstavki:

„Kadar so emisije toplogrednih plinov iz naprave določene v Prilogi I k Direktivi 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES (*) v zvezi s katero koli dejavnostjo, ki se izvaja v tej napravi, dovoljenje ne vključuje mejne vrednosti emisij za neposredne emisije tega plina, če to ni potrebno za zagotovitev, da se ne povzroči znatno lokalno onesnaženje.

Za dejavnosti iz Priloge I k Direktivi 2003/87/ES se države članice lahko odločijo, da ne bodo naložile zahtev glede energetske učinkovitosti za kurilne naprave ali druge naprave, ki izpuščajo ogljikov dioksid na lokaciji.

Kadar je potrebno, pristojni organi ustrezno spremenijo dovoljenje.

Predhodni trije odstavki se ne uporabljajo za naprave, ki so v skladu s členom 27 Direktive 2003/87/ES začasno izključeni iz sistema trgovanja s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti.

(*) UL L 275, 25.10.2003, str. 32.“

Člen 27

Začasna izključitev nekaterih naprav

1. Države članice lahko Komisiji predložijo vlogo za začasno, največ do 31. decembra 2007, izključitev naprav iz sistema Skupnosti. Vsaka taka vloga navede vse take posamezne naprave in se objavi.

2. Če Komisija po preučitvi vseh pripomb javnosti o tej vlogi odloči v skladu s postopkom iz člena 23(2), da bodo:

- (a) naprave zaradi nacionalnih politik prav tako omejile svoje emisije, kakor bi jih, če bi zanje veljale določbe te direktive;
- (b) za naprave veljale zahteve za spremljanje, poročanje in preverjanje, ki so enakovredne zahtevam, predvidenim v členih 14 in 15; in
- (c) za naprave veljale sankcije, ki so vsaj enakovredne tistim iz člena 16(1) in (4), v primeru neizpolnjevanja nacionalnih zahtev;

predvidi začasno izključitev teh naprav iz sistema Skupnosti.

Treba je zagotoviti, da to ne bo povzročilo izkrivljanja notranjega trga.

Člen 28

Združevanje

1. Države članice lahko dovolijo upravljavcem naprav, ki izvajajo eno od dejavnosti iz Priloge I, da ustanovijo združenje naprav iste dejavnosti za obdobje iz člena 11(1) in/ali prvo petletno obdobje iz člena 11(2) v skladu z odstavki 2 do 6 tega člena.

2. Upravljalci, ki izvajajo dejavnost iz Priloge I in želijo ustanoviti združenje, predložijo vlogo pristojnemu organu, v kateri navedejo naprave in obdobje, za katere želijo združenje, ter priložijo dokazila, da bo skrbnik zmožen izpolniti obveznosti iz odstavkov 3 in 4.

3. Upravljalci, ki želijo ustanoviti združenje, imenujejo skrbnika:

- (a) kateremu se izda skupna količina pravic upravljavcev, izračunana po napravi, z odstopanjem od člena 11;
- (b) ki je odgovoren za predajo pravic, enakovrednih skupnim emisijam iz naprav v združenju, z odstopanjem od členov 6(2)(e) in 12(3); in
- (c) ki ne sme opravljati nadaljnjih prenosov, kadar poročilo upravljavca ni potrjeno kot zadovoljivo v skladu z drugim odstavkom člena 15.

4. Za skrbnika veljajo sankcije, ki se uporabljajo za kršitve zahteve, da se preda zadostno število pravic za pokritje skupnih emisij iz naprav v združenju, z odstopanjem od člena 16(2), (3) in (4).

5. Država članica, ki želi dovoliti ustanovitev enega ali več združenj, Komisiji predloži vlogo iz odstavka 2. Brez poseganja v Pogodbo lahko Komisija v treh mesecih od prejema zavrne vlogo, ki ne izpolnjuje zahtev te direktive. Vsaka taka odločitev se obrazloži. V primeru zavrnitve lahko država članica dovoli ustanovitev združenja le, če Komisija sprejme predlagane spremembe.

6. Kadar skrbnik ne izpolni sankcij iz odstavka 4, je vsak upravljavec naprave iz združenja odgovoren po členih 12(3) in 16 za emisije iz svoje naprave.

Člen 29

Višja sila

1. V obdobju iz člena 11(1) lahko države članice Komisiji predložijo vlogo za izdajo dodatnih pravic nekaterim napravam zaradi višje sile. Komisija ugotovi, ali je višja sila dokazana, in če je, dovoli, da ta država članica izda dodatne, neprenosljive pravice upravljavcem teh naprav.

2. Komisija brez poseganja v Pogodbo najpozneje do 31. decembra 2003 pripravi smernice za opisovanje okoliščin, ki dokazujejo višjo silo.

Člen 30

Pregled in nadaljnji razvoj

1. Na podlagi doseženega napredka pri spremljanju emisij toplogrednih plinov lahko Komisija do 31. decembra 2004

Evropskemu parlamentu in Svetu predlaga spremembo Priloge I, da se vključijo druge dejavnosti in emisije drugih toplogrednih plinov iz Priloge II.

2. Na podlagi izkušenj pri uporabi te direktive in doseženega napredka pri spremljanju emisij toplogrednih plinov ter glede na razvoj dogodkov na mednarodni ravni Komisija sestavi poročilo o uporabi te direktive, upoštevajoč:

- (a) kako in ali je treba spremeniti Prilogo I, da se vključijo drugi ustrezni sektorji (med drugim sektorji kemikalij, aluminija in prometa), dejavnosti in emisije drugih toplogrednih plinov iz Priloge II, da bi se dodatno izboljšala gospodarska učinkovitost sistema;
- (b) razmerje med trgovanjem s pravicami do emisije v Skupnosti in mednarodnim trgovanjem z emisijami, ki se prične leta 2008;
- (c) nadaljnje usklajevanje metode dodeljevanja (vključno z dražbo za čas po letu 2012) in meril za nacionalne načrte razdelitve pravic iz Priloge III;
- (d) uporabo dobropisov iz projektnih mehanizmov;
- (e) razmerje med trgovanjem z emisijami ter drugimi politikami in ukrepi, ki se izvajajo na ravni držav članic in na ravni Skupnosti, vključno z obdavčevanjem, in si prizadevajo za iste cilje;
- (f) ali je primerno, da se vodi en sam register Skupnosti;
- (g) raven sankcij za presežne emisije, tudi ob upoštevanju inflacije;
- (h) delovanje trga pravic, predvsem vseh možnih motenj trga;
- (i) kako sistem Skupnosti prilagoditi razširjeni Evropski uniji;
- (j) združevanje;
- (k) praktičnost določitve primerjalnih vrednosti na ravni Skupnosti kot osnove za dodeljevanje, ob upoštevanju najboljših razpoložljivih tehnologij ter analize stroškov in koristi.

Komisija do 30. junija 2006 predloži to poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu, skupaj z morebitnimi potrebnimi predlogi.

3. Povezovanje projektno osnovanih mehanizmov, vključno s Skupnim izvajanjem (JI) in Mehanizmom čistega razvoja (CDM), s sistemom Skupnosti je zaželeno in pomembno za doseganje ciljev zmanjšati globalne emisije toplogrednih plinov in povečati stroškovno učinkovitost delovanja sistema Skupnosti. Zato bodo emisijski dobropisi iz projektno osnovanih mehanizmov priznani za uporabo v tem sistemu, ob upoštevanju določb, ki jih sprejmeta Evropski parlament in Svet na predlog Komisije ter se morajo leta 2005 uporabljati vzporedno s sistemom Skupnosti. Uporaba mehanizmov dopolnjuje nacionalne ukrepe v skladu z ustreznimi določbami Kjotskega protokola in Marakeškega sporazuma.

Člen 31

Izvajanje

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 31. decembra 2003. O tem takoj obvestijo Komisijo. Komisija o teh zakonih in drugih predpisih obvesti druge države članice.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedilo predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva. Komisija o tem obvesti druge države članice.

Člen 32

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 33

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Luxembourg, 13. oktobra 2003

Za Evropski parlament

Predsednik

P. COX

Za Svet

Predsednik

G. ALEMANNO

PRILOGA I

VRSTE DEJAVNOSTI IZ ČLENOV 2(1), 3, 4, 14(1), 28 IN 30

1. Ta direktiva se ne uporablja za naprave ali dele naprav, ki se uporabljajo za raziskave, razvoj in preskušanje novih izdelkov in procesov.
2. V nadaljevanju navedene pragovne vrednosti se v splošnem nanašajo na proizvodne zmogljivosti ali obseg proizvodnje. Če en upravljavec v isti napravi ali na istem kraju opravlja več dejavnosti, zajetih v istem podnaslovu, se proizvodne zmogljivosti teh dejavnosti seštevajo.

Dejavnosti	Toplogredni plini
<i>Energetske dejavnosti</i>	
Kurilne naprave z nazivno vhodno toplotno močjo nad 20 MW (razen sežigalnic nevarnih ali komunalnih odpadkov)	Ogljikov dioksid
Rafinerije nafte	Ogljikov dioksid
Koksarne	Ogljikov dioksid
<i>Proizvodnja in predelava železa in jekla</i>	
Naprave za praženje ali sintranje kovinskih rud (vključno s sulfidnimi rudami)	Ogljikov dioksid
Naprave za proizvodnjo surovega železa ali jekla (primarno in sekundarno taljenje), vključno z neprekinjenim litjem, z zmogljivostjo nad 2,5 tone na uro	Ogljikov dioksid
<i>Nekovinska industrija</i>	
Naprave za proizvodnjo cementnega klinkerja v rotacijskih pečeh s proizvodno zmogljivostjo nad 500 ton na dan ali apna v rotacijskih pečeh s proizvodno zmogljivostjo nad 50 ton na dan ali v drugih pečeh s proizvodno zmogljivostjo nad 50 ton na dan	Ogljikov dioksid
Naprave za proizvodnjo stekla, vključno s steklenimi vlakni, s talilno zmogljivostjo nad 20 ton na dan	Ogljikov dioksid
Naprave za izdelavo keramičnih izdelkov z žganjem, zlasti strešnikov, opek, ognjevzdržnih opek, ploščic, lončevine ali porcelana, s proizvodno zmogljivostjo nad 75 ton na dan in/ali z zmogljivostjo peči nad 4 m ³ in z vložkom v posamezno peč nad 300 kg/m ³	Ogljikov dioksid
<i>Druge dejavnosti</i>	
Industrijski obrati za proizvodnjo	Ogljikov dioksid
(a) papirne kaše iz lesa ali drugih vlaknatih materialov	
(b) papirja in kartona, s proizvodno zmogljivostjo nad 20 ton na dan	Ogljikov dioksid

PRILOGA II

TOPLOGREDNI PLINI IZ ČLENOV 3 IN 30

Ogljikov dioksid (CO_2)

Metan (CH_4)

Dušikov oksid (N_2O)

Fluorirani ogljikovodiki (HFC)

Perfluorirani ogljikovodiki (PFC)

Žveplov heksafluorid (SF_6)

PRILOGA III

MERILA ZA NACIONALNE NAČRTE RAZDELITVE PRAVIC IZ ČLENOV 9, 22 IN 30

1. Skupna količina pravic, ki se dodelijo za ustrezno obdobje, je skladna z obveznostjo države članice, da omeji svoje emisije na podlagi Odločbe 2002/358/ES in Kjotskega protokola, ob upoštevanju deleža vseh emisij, ki jih te pravice predstavljajo glede na emisije iz virov, ki niso zajeti v tej direktivi, na eni strani in nacionalnih energetskega politik na drugi strani, ter skladna z nacionalnim programom o spremembi podnebja. Skupna količina pravic, ki se dodelijo, ne sme biti večja, kakor bo verjetno potrebno za dosledno uporabo meril iz te priloge. Do leta 2008 je količina skladna z namenom doseči ali preseči ciljno vrednost vsake države članice po Odločbi 2002/358/ES in Kjotskem protokolu.
2. Skupna količina pravic, ki se dodelijo, je skladna z ocenami dejanskega in predvidenega napredka pri uresničevanju prispevka držav članic pri obveznostih Skupnosti, prevzetih na podlagi Odločbe 93/389/EGS.
3. Količine pravic, ki se dodelijo, so skladne z zmožnostjo, vključno s tehnološkimi zmožnostmi, dejavnosti, zajetih v tem sistemu, da zmanjšajo emisije. Države članice lahko svoje pravice razdelijo na podlagi povprečnih emisij toplogrednih plinov na proizvod pri vsaki dejavnosti in dosegljivega napredka pri vsaki dejavnosti.
4. Načrt je skladen z drugimi pravnimi instrumenti in instrumenti politike v Skupnosti. Upoštevati je treba neizogibna povečanje emisij zaradi novih zakonodajnih zahtev.
5. Načrt ne razlikuje med družbami ali sektorji, tako da bi neupravičeno dajal prednost nekaterim podjetjem ali dejavnostim, v skladu z zahtevami Pogodbe, zlasti členov 87 in 88 Pogodbe.
6. Načrt vsebuje informacije o tem, kako bodo novi udeleženci lahko začeli sodelovati v sistemu Skupnosti v zadevni državi članici.
7. Načrt lahko upošteva zgodnje ukrepanje in vsebuje informacije o načinu upoštevanja zgodnjega ukrepanja. Države članice lahko pri pripravi svojih nacionalnih načrtov razdelitve pravic uporabijo primerjalne vrednosti, izpeljane iz referenčnih dokumentov o najboljših razpoložljivih tehnologijah, te primerjalne vrednosti pa lahko vključujejo element za upoštevanje zgodnjega ukrepanja.
8. Načrt vsebuje informacije o načinu upoštevanja čiste tehnologije, vključno z energetske učinkovitimi tehnologijami.
9. Načrt vsebuje določbe o pripombah, ki jih izrazi javnost, in informacije o ureditvi ustreznega upoštevanja teh pripomb pred sprejetjem odločitve o dodelitvi pravic.
10. Načrt vsebuje seznam naprav, zajetih v tej direktivi, skupaj s količinami pravic, namenjenih za dodelitev vsaki od njih.
11. Načrt lahko vsebuje informacije o načinu upoštevanja obstoja konkurence iz držav ali subjektov zunaj Unije.

PRILOGA IV

NAČELA ZA SPREMLJANJE IN POROČANJE IZ ČLENA 14(1)

Spremljanje emisij ogljikovega dioksida

Emisije se spremljajo bodisi z izračunavanjem bodisi z meritvami.

Izračun

Emisije se izračunajo po formuli:

$$\text{podatki dejavnosti} \times \text{faktor emisije} \times \text{faktor oksidacije}$$

Podatki dejavnosti (uporabljeno gorivo, stopnja proizvodnje itd.) se spremljajo na podlagi podatkov o dobavi goriv ali na podlagi meritev.

Uporabijo se sprejeti faktorji emisije. Faktorji emisije, specifični za dejavnost, so sprejemljivi za vsa goriva. Privzeti faktorji so sprejemljivi za vsa goriva, razen nekomercialnih (gorivo iz odpadkov, kot so pnevmatike in industrijski procesni plini). Privzete faktorje za premog, specifične za plast, ter privzete faktorje za zemeljski plin, specifične za EU ali državo proizvodnje, je treba natančneje opredeliti. Privzete vrednosti IPCC so sprejemljive za proizvode rafinerij. Faktor emisije za biomaso je nič.

Če faktor emisije ne upošteva dejstva, da se nekaj ogljika ne oksidira, se uporabi dodatni faktor oksidacije. Če se izračunajo faktorji emisije, specifični za dejavnost, ki že upoštevajo oksidacijo, faktorja oksidacije ni treba uporabiti.

Uporabijo se privzeti faktorji oksidacije, razviti na podlagi Direktive 96/61/ES, razen če upravljavec lahko dokaže, da so faktorji, specifični za dejavnost, bolj točni.

Izračun se opravi za vsako dejavnost, napravo in gorivo posebej.

Merjenje

Emisije se merijo po standardiziranih ali sprejetih metodah, meritve pa se morajo ujemati z izračunom emisij.

Spremljanje emisij drugih toplogrednih plinov

Uporabljajo se standardizirane ali sprejete metode, ki jih razvije Komisija v sodelovanju z vsemi ustreznimi zainteresiranimi stranmi in se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 23(2).

Poročanje o emisijah

Vsak upravljavec v poročilo za napravo vključi naslednje informacije:

A. Podatki, ki identificirajo napravo, vključujoč:

- Ime naprave;
- Njen naslov, skupaj s pošto številko in državo;
- Vrsto in število dejavnosti iz Priloge I, ki se izvajajo v napravi;
- Naslov, številki telefona in faksa ter naslov elektronske pošte osebe za stike; in
- Ime lastnika naprave in morebitne matičnega podjetja.

B. Za vsako dejavnost iz Priloge I, ki se izvaja na lokaciji in za katero se izračunavajo emisije:

- Podatki o dejavnosti;
- Faktorji emisije;
- Faktorji oksidacije;
- Skupne emisije; in
- Negotovost.

C. Za vsako dejavnost iz Priloge I, ki se izvaja na lokaciji in za katero se merijo emisije:

- Skupne emisije;
- Informacije o zanesljivosti merilnih metod; in
- Negotovost.

D. Za emisije iz izgorevanja poročilo vsebuje tudi faktor oksidacije, razen če je bila oksidacija že upoštevana pri določanju faktorja emisije, specifičnega za dejavnost.

Države članice sprejmejo ukrepe za usklajevanje zahtev za poročanje z vsemi obstoječimi zahtevami za poročanje, da je podjetje čim manj obremenjeno s poročanjem.

PRILOGA V

MERILA ZA PREVERJANJE IZ ČLENA 15

Splošna načela

1. Emisije iz vsake dejavnosti, navedene v Prilogi I, je treba preveriti.
2. Postopek preverjanja vključuje preučitev poročila na podlagi člena 14(3) in spremljanja v predhodnem letu. Obravnava zanesljivost, verodostojnost in točnost sistemov spremljanja ter podatkov in informacij o emisijah, navedenih v poročilu, zlasti:
 - (a) podatkov o dejavnosti, navedenih v poročilu, ter povezanih meritev in izračunov;
 - (b) izbire in uporabe faktorjev emisije;
 - (c) izračunov, s katerimi so se določile skupne emisije; in
 - (d) kadar se uporabi merjenje, primernosti izbire in uporabe merilnih metod.
3. Emisije v poročilu se lahko potrdijo le, če zanesljivi in verodostojni podatki in informacije dopuščajo določitev emisij z visoko stopnjo gotovosti. Za visoko stopnjo gotovosti mora upravljavec dokazati, da:
 - (a) v podatkih v poročilu ni neskladij;
 - (b) so bili podatki zbrani v skladu z veljavnimi znanstvenimi standardi; in
 - (c) so ustrezne evidence naprave popolne in skladne.
4. Preveritelju se omogoči dostop do vseh lokacij in informacij, povezanih s predmetom preverjanja.
5. Preveritelju upošteva, ali je naprava registrirana v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS).

Metodologija

Strateška analiza

6. Preverjanje temelji na strateški analizi vseh dejavnosti v napravi. To pomeni, da mora preverjevalec imeti pregled nad vsemi dejavnostmi in njihovim pomenom za emisije.

Analiza procesov

7. Preverjanje predloženih informacij se, kadar je to primerno, opravi na lokaciji naprave. Preverjevalec s kontrolami na kraju samem določi zanesljivost podatkov in informacij v poročilu.

Analiza tveganja

8. Preverjevalec oceni vse vire emisij v napravi glede na zanesljivost podatkov za vsak vir, ki prispeva k skupnim emisijam naprave.
9. Na podlagi te analize preveritelj izrecno določi tiste vire, ki predstavljajo veliko tveganje napake, ter druge vidike postopka spremljanja in poročanja, ki verjetno prispevajo k napakam pri določanju skupnih emisij. To vključuje zlasti izbiro faktorjev emisije in izračunov, potrebnih za določitev ravni emisij iz posameznih virov. Posebno pozornost je treba posvetiti virom, ki predstavljajo veliko tveganje napake, in zgoraj navedenim vidikom postopka spremljanja.
10. Preveritelj upošteva vse učinkovite metode nadzorovanja tveganja, ki jih uporablja upravljavec, da bi čim bolj zmanjšal stopnjo negotovosti.

Poročilo

11. Preveritelj pripravi poročilo o postopku potrjevanja in navede, ali je poročilo na podlagi člena 14(3) zadovoljivo. V tem poročilu morajo biti navedene vse zadeve, pomembne za opravljeno delo. Izjava, da je poročilo na podlagi člena 14(3) zadovoljivo, se lahko poda, če navedene skupne emisije po mnenju preveritelja niso pomembno netočne.

Minimalne zahteve za usposobljenost preveritelja

12. Preveritelj je neodvisen od upravljavca, svoje dejavnosti izvaja profesionalno in objektivno ter razume:

- (a) določbe te direktive ter ustrezne standarde in navodila, ki jih sprejme Komisija na podlagi člena 14(1);
 - (b) zakonodajne, regulatorne in upravne zahteve, pomembne za dejavnosti, ki se preverjajo; in
 - (c) pridobivanje vseh informacij, povezanih z vsakim virom emisij v napravi, zlasti v zvezi z zbiranjem, merjenjem, izračunavanjem in poročanjem podatkov.
-